

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.

2018 - 1381

Doknr.

556892

Dato

21-03-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 1. marts 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 279 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 279:

"Vil ministeren kommentere de fortroligt omdelte bilag SOU alm. del - bilag 59, 169 og 172 i anbringelsessagen vedr. M.L.?"

Svar:

Bilagene handler om en konkret sag om ændring af anbringelsessted for en ung, som er anbragt uden for hjemmet. Beskrivelserne i bilagene af den unges opvækst, udvikling og relationer gør et stort indtryk, og der er ingen tvivl om, at det er et hændelsesforløb, som har været ulykkeligt for de involverede. Der er tale om en sag, hvor jeg ikke har indgående kendskab til de faglige vurderinger i sagen, og hvor jeg kan forstå, at en eller flere afgørelser har været forelagt relevante ankeinstanser. Derfor finder jeg det mest rigtigt ikke at kommentere på de konkrete detaljer i sagen.

Jeg kan i stedet oplyse om de generelle regler for ændret anbringelsessted og samvær. For så vidt angår forhold vedrørende bisidder, partshøring m.v., der beskrives i bilagene, henviser jeg til mine samtidig besvarelser af SOU alm. del – spm. 277 og 278.

Når et barn eller en ung er anbragt uden for hjemmet fx i en plejefamilie eller på institution, kan der i nogle tilfælde opstå behov for at flytte barnet eller den unge til et andet anbringelsessted af hensyn til barnets eller den unges bedste. Det kan fx være fordi, barnet eller den unge har brug for en særlig pædagogisk indsats, som ikke kan gives på det nuværende anbringelsessted, og hvor en supplerende støtte ikke er tilstrækkelig.

En ændring af anbringelsessted kan imidlertid opleves som et stort indgreb af barnet eller den unge og forældrene. Ofte vil der tale om meget sårbare børn eller unge, som allerede har oplevet brud i nære relationer og skift i omgivelserne. Derfor er der også i dag skærpede krav til, hvornår et barn eller en ung kan flyttes fra et anbringelsessted til et andet, som uddybet nedenfor.

En afgørelse om ændret anbringelsessted kræver således som udgangspunkt samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år. I særlige tilfælde kan børn- og ungeudvalget dog træffe afgørelse om ændret anbringelsessted uden samtykke. Ved afgørelsen skal børne- og ungeudvalget lægge særlig vægt på hensynet til barnets eller den unges behov for kontinuitet i opvæksten, ligesom der er

særlige krav til den indstilling, som kommunen skal udarbejde til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse, jf. servicelovens § 69, stk. 3 og 4.

I forlængelse heraf er det vigtigt at understrege, at anbragte børn og unge har ret til samvær og kontakt med familie og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner m.v., jf. servicelovens § 71. Barnets eller den unges netværk kan også efter omstændighederne omfatte fx en tidligere plejefamilie.

Samvær og kontakt kan alene afbrydes, når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, eller ved viden eller formodning om, at den person, som barnet eller den unge skal have samvær med, har begået overgreb mod et barn eller en ung. I så fald træffes afgørelsen af børne- og ungeudvalget, jf. servicelovens § 71, stk. 3 og 4.

Børne- og ungeudvalgets afgørelser om ændret anbringelsessted uden samtykke eller afbrydelse af samvær eller kontakt kan påklages til Ankestyrelsen og indbringes for domstolene af forældremyndighedsindehaver og den unge, der er fyldt 12 år.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at Ankestyrelsen er ved at gennemføre en undersøgelse af kontinuitet i anbringelsen for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet. Undersøgelsen ventes færdig i foråret 2018.

Med venlig hilsen
Mai Mercado